

Meditation Matt. 12,38-42 Jonas' tegn (12. Søndag efter trinitatis II)

Derfor siger jeg jer: Al synd og bespottelse skal tilgives mennesker, men bespottelsen mod Ånden skal ikke tilgives. Og den, der taler et ord imod Menneskesønnen, får tilgivelse, men den, der taler imod Helligånden, får ikke tilgivelse, hverken i denne verden eller i den kommende.

Tag et træ: Enten er det godt, og så er dets frugt også god, eller det er dårligt, og så er dets frugt også dårlig. For et træ kendes på frugten. Øgleyngel, hvordan skulle I, som er onde, kunne sige noget godt? For hvad hjertet er fuldt af, løber munden over med. Et godt menneske tager gode ting frem af sit gode forråd, og et ondt menneske tager onde ting frem af sit onde forråd. Men jeg siger jer: På dommens dag skal mennesker aflægge regnskab for ethvert tomt ord, de har talt. På dine ord skal du frikendes, og på dine ord skal du fordømmes.»

Da sagde nogle af de skriftkloge og farisæerne til ham: »Mester, vi vil se dig gøre et tegn.« Men han svarede dem: »En ond og utro slægt kræver tegn, men den skal ikke få andet tegn end profeten Jonas' tegn. For som Jonas var i bugen på havdyret i tre dage og tre nætter, sådan skal Menneskesønnen være i jordens skød i tre dage og tre nætter. Mænd fra Nineve skal opstå ved dommen sammen med denne slægt og fordømme den, for de omvendte sig ved Jonas' prædiken, og se, her er mere end Jonas.

Og Sydens dronning skal opstå ved dommen sammen med denne slægt og fordømme den, for hun kom fra jordens fjerneste egne for at lytte til Salomos visdom, og se, her er mere end Salomo.

Optakten til denne tekst er, at Jesus og disciplene er fulgt af store menneskeskarer. Jesus har helbredt mange bl.a. en blind og stum mand.

Hans optræden får nogle af farisæerne og de skriftkloge til at kræve et tegn af ham. Alle og enhver kunne jo komme og påstå at de var fra Gud og talte på Guds vegne.

Men Jesus svar er: I skal ikke få andet tegn end profeten Jonas' tegn.

Den fortælling kendte de godt fra Skrifterne.

Den handlede om profeten Jonas, der af Gud fik befaling om at drage til byen Nineve.

Han skulle råbe ud over hele byen, at Gud havde set deres ondskab. Og derfor om fyre dage ville straffe byen.

Måske havde Jonas det bedst med at profetere gode ting.

Han kendte byens ry og ville nødig prædike dér

Ja, de kunne vel finde på at slå ham ihjel, hvis de ikke brød sig om ham og hans tale.

Jonas besluttede sig for at flygte fra Gud.

På havnen fandt han et skib, der skulle sejle i den stik modsatte retning – det skulle til Tarsish.

Men da skibet kom ud på åbent hav, lod Gud en storm rejse sig.

Bølgerne truede med at knuse skibet og sømændene var så angste, at de alle råbte til hver deres gud – undtagen Jonas.

Så kastede søfolkene lod, om hvem der var skyld i deres ulykke.

Loddet faldt på Jonas, og de greb ham Da fortalte han om sin flugt fra Gud, og indrømmede sin skyld i deres ulykke.

Og det endte med, at de smed Jonas over bord. Hvorefter stormen straks lagde sig.

Mens Jonas lå i vandet, kom der en stor hvalfisk og slugte ham. Jonas vågnede op inde i fiskens bug. Tre nætter og tre dage lå han der i mørket, så bad han til Gud:

"I min nød råbte jeg til Herren, og han svarede mig;
fra dødsrigets dyb råbte jeg om hjælp
og du hørte mig.
Du, Herre, min Gud, løftede mig op fra graven."

Jonas blev hørt. På den tredje dag spyede hvalen Jonas ud igen, netop ud for den store by Nineve.
Nu gik Jonas ind i byen, som Gud havde befalet ham.
Jonas udråbte, at Gud havde set byens ondskab – og derfor ville ødelægge den.
Efterhånden, som Jonas prædikede for indbyggerne i Nineve, skete der noget.
Alle lyttede og fortrød. Selv kongen klædte sig i bodsklæder: i sæk og aske. Og han befalede folket
at angre deres ondskab og bede til Gud.

Og Gud så til byen og folkene dér og han hørte dem og han bar over med dem.
Derfor lod Gud byen stå, så Nineve stod hel og uberørt på den fyrretyvende dag og derefter.

Jonas var kaldet af Gud til at gå Guds ærinde.
Da han flygtede indhentede Gud ham, og førte ham gennem undergang og mørke i hvalfiskens bug
til liv og lys, så han kunne fuldføre sit ærinde.
Jonas ord havde kraft og styrke, så folk i Nineve omvendte sig bare ved at han talte Guds ord.
Tegnet Jonas havde fået, gav ordene styrke.

Til farisæerne og de skriftkloge, siger Jesus, at de ikke får andet tegn end Jonas' tegn.
Og heri ligger der, at ligesom Jonas var 3 dage og 3 nætter i hvalfiskens bug, vil Menneskesønnen
ligge et tilsvarende antal dage og nætter i jordens skød.
Ligesom Jonas blev befriet af hvalfiskens bug, vil Menneskesønnen opstå af graven.
Jonastegnet bliver et tegn, der viser:
- hvordan Gud er
- og hvem Jesus er.

For Gud er den Gud, der giver sig hen til lidelsen, døden og gravens mørke, men som også vender
lidelsen, dødens og gravens mørke til opstandelse og befrielse.
Og gennem Jesus viser Gud, at han har magt, som kan forvandle livet, når det er gået i stykker –
kan genoprette og forny det. Jonastegnet er derfor opstandelsens tegn.

Vi lever i spændingen mellem undergang og opstandelse, mellem død og liv.
Vi skræmmes af alt det, som sker ude i verden, vold, krig og ødelæggelse, især når det kommer tæt
på os. Mod alle disse trusler har Gud givet os opstandelsens tegn.

Når vi oplever det, som om vi står i vand til halsen, eller mørket bliver tæt omkring os, da har vi
brug for at høre Ånden, der bærer Guds ord til os.
Vi har brug for at høre livsmagten er til og sætter sig igennem trods alt det, der ødelægger os. Vi har
brug for at høre Guds stemme, der kalder os op af dybet til nyt liv og håb.

I denne sammenhæng kan vi forstå udsagnet:
"Al synd og bespottelse skal tilgives mennesker, men bespottelsen mod Anden skal ikke tilgives."
At bespotte er at forhærde sig, at lukke øjne, sind og sanser for Guds And og lukke for Andens
virkning i vores tilværelse.

Og måske er det slet ikke svært at henfalde dertil, hvis vi ser alt for lidt til opstandelsens tegn i hverdagen..

Når bølgerne går højt og livets storme raser, så har vi som kristne fået et særligt tegn at holde os til: dåbens tegn.